

Sách Ai ca (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Sách Ai ca (Ac 1,1-5,22)

1 1 A-lép

Làm sao Đô Thị dân đông đúc
lại ngồi trơ, tủi nhục một mình !
Xưa lệnh bà giữa muôn dân nước,
nay khác chi quả phụ tội tình.
Bà nữ chúa đứng đầu các tỉnh
đã trở thành một kẻ khổ sai.

2 Bết

Tỉ ti nàng khóc suốt đêm dài,
suối lệ đắng cay tràn đôi má ;
chẳng thấy kẻ nào đến ủi an
trong số những người yêu thuở trước.
Bạn hữu thân tình nay bội ước,
thành ra cả một lũ địch thù.

3 Ghi-men

Bị lưu đày, Giu-đa cực khổ,
phải làm tôi nhục hổ vô cùng.
Này đây giữa dân ngoại nàng đang sống,
nàng chẳng hề được vui thú nghĩ ngơi.
Mọi kẻ rượt theo nàng
đã bắt được nàng trong đường cùng ngõ hẻm.

4 Đa-lét

Đường phố Xi-on đượm màu tang tóc,
chẳng còn ai thấy lễ lên đền.
Cổng thành vắng lặng không một bóng.
Tư tế thở than, nữ trinh sầu thảm,
cả thành chìm ngập giữa đắng cay !

5 Hê

Quân áp bức nắm đầu cưỡi cổ,
kẻ tử thù hơn hờ sướng vui,
vì ĐỨC CHÚA làm cho nàng cực khổ
bởi tội nàng nhiều quá ;
lũ con nàng bị quân áp bức đày đi xa.

6 Vau

Thiếu nữ Xi-on quả hết thời,
vẻ rực rỡ huy hoàng không còn nữa.
Thủ lãnh của nàng khác chi nai đoi
không tìm ra đồng cỏ.
Họ kiệt sức bước đi
trước những người xua đuổi.

7 Da-in

Giê-ru-sa-lem nhớ lại
những ngày gian khổ và kiếp sống lang thang
khi dân ngã gục, không người tiếp cứu,
dưới bàn tay tàn bạo của quân thù.
Quân áp bức thấy nàng sụp đổ, thì cười nhạt
khinh chê.

8 Khét

Giê-ru-sa-lem phạm quá nhiều tội lỗi, nên đã ra
ô uế.

Mọi kẻ xưa kia từng kính nể, nay khinh mạn
cười chê,

vì thấy nàng loã thể.

Ngay chính nàng cũng phải rên siết,
cũng phải ngoảnh mặt đi.

9 Tét

Trên áo nàng, vết như còn rành rành ra đó,
mà nàng đâu nghĩ tới hậu vận đang chờ.
Nàng sa cơ quá mức, không một kẻ ủi an.
"Lạy ĐỨC CHÚA, xin nhìn nỗi nhục nhân con
phải chịu,
vì kẻ thù đắc thắng dương oai."

10 Giốt

Quân áp bức đưa tay vét sạch các kho báu của
nàng.

Phải, chính mắt nàng thấy đám dân ngoại
kéo nhau vào đền thánh.

Chúng là những kẻ Ngài cấm ngặt
không được vào nơi công hội của Ngài.

11 Cáp

Toàn dân rên rỉ đi tìm bánh,

đổi kho tàng lấy một chút cảm hơi.
"Lạy ĐỨC CHÚA, xin Ngài nhìn rõ
xem con đây tui hồ biết chừng nào !"

12 La-mét
"Này tất cả những ai qua lại, hãy nhìn kỹ mà
xem :

Có nỗi khổ nào so sánh được
với nỗi khổ ĐỨC CHÚA giáng trên tôi,
khi Người nổi trận lôi đình mà trừng phạt.

13 Mêm
Từ trời cao, Người phóng lửa xuống
cho xâm nhập tận cốt tủy tôi.
Dưới chân tôi, Người giăng lưới sẵn, cho tôi
phải té nhào.
Người bỏ tôi hiu quạnh, suốt cả ngày bệnh hoạn
ốm đau.

14 Nun
Người theo dõi lối làm tôi đã phạm, siết chặt lối
làm đó trong tay,
rồi đặt lên cổ tôi như cái ách, khiến tôi phải kiệt
quệ, hao mòn.
Người đã trao tôi vào tay chúng,
làm cho tôi không thể ngóc đầu lên.

15 Xa-méc
Mọi người hùng đang ở với tôi, Chúa đều khinh
chê và loại bỏ.
Nhằm chống lại tôi, nhằm diệt quân tinh nhuệ
của tôi,
Người triệu tập hết vào công hội.
Chúa chà đạp, giày xéo nàng trinh nữ, con gái
Giu-đa,
như đạp nho trong bồn.

16 A-in
Thế nên tôi khóc ròng khóc rã,
cặp mắt tôi, suốt lệ tuôn trào.
Bờ Đấng ủi an tôi, Đấng ban lại cho tôi sức
sống,

Người đã lìa xa tôi.

Con cái tôi phải mồ côi cô độc bởi chưng thù
địch quá hung tàn."

17 Pê
Xi-on chia đôi tay kêu cứu, mà không người an
 ủi.

ĐỨC CHÚA ra lệnh cho thù địch : hãy tấn công
Gia-cóp tư bề.

Ngay cả với địch quân, Giê-ru-sa-lem cũng trở
thành ô ướ.

18 Xa-dê
"Đấng chính trực công minh là ĐỨC CHÚA,
còn tôi, tôi chống lại lời Người.
Nghe đi nào, mọi dân, mọi nước,
và thấy cho nỗi khổ cực của tôi.
Con cái tôi, thanh niên, thiếu nữ, bị bắt đi lưu
đày.

19 Cóp
Tôi ngỏ lời kêu gọi tình nhân,
nhưng chúng là những tên lừa đảo.
Tư tế và kỳ mục của tôi tất thờ trong thành nội
khi đi tìm miếng bánh để cảm hơi.

20 Rét
Lạy ĐỨC CHÚA, xin hãy nhìn xem :
giữa cảnh khốn cùng, ruột gan con đòi đoạn,
trái tim con thổn thức bồi hồi.
Con quả đã cứng đầu cứng cổ.
Ngoài đường phố gươm đao thao túng,
ở trong nhà thần chết hoành hành.

21 Sin
Xin Ngài lắng nghe con rên rỉ : có ai thềm an ủi
con đâu !

Mọi kẻ thù con vui mừng hơn hờ
khi biết chính Ngài gây khổ cực cho con.
Ngày Ngài hứa, xin cho mau đến
để chúng cùng số phận với con.

22 Tau
Xin cho tội ác chúng đã phạm
phơi bày tất cả trước thánh nhan Ngài.
Xin Ngài xử với chúng
như đã xử với con, vì tất cả tội con đã phạm.
Con than thở đã quá nhiều rồi, và tim con héo
hắt."

2 1 A-lép
Vi đâu Đức Chúa nổi giận
khiến thiếu nữ Xi-on tối mày tối mặt ?
Về huy hoàng của Ít-ra-en,
từ trời cao Người quăng xuống đất,
chẳng nhớ đến bề Người kê chân
trong ngày Người nổi cơn thịnh nộ.

2 Bết
Mọi nơi cư ngụ của Gia-cóp,
Đức Chúa huỷ diệt chẳng chút xót thương ;
nổi trận lôi đình, Người triệt hạ
đền lũy của thiếu nữ Giu-đa ;
Người xô xuống đất và làm nhục
vương quốc và thủ lãnh của nàng.

3 Ghi-men
Bừng bừng lửa giận, Người bẻ gãy sừng,
đập tan sức mạnh Ít-ra-en,
rút tay hữu cho quân thù xông tới ;
Người đốt lên trong Gia-cóp như ngọn hoả hào
thieu rụi khắp chung quanh.

4 Đa-lét
Người giương cung khác nào địch thủ,
vung tay hữu như thể đối phương,
bao trang tuần tú, Người giết sạch,
trút cơn thịnh nộ như trút lửa
xuống lầu trại của thiếu nữ Xi-on.

5 Hê
Chúa nên như địch thủ, huỷ diệt Ít-ra-en,
huỷ diệt mọi lâu đài dinh thự, triệt hạ các lũy đồn
của nó ;

nơi thiếu nữ Giu-đa, Người gia tăng tiếng than
van kêu khóc.

6 Vau
Người đốt phá cả lầu lẫn vườn, triệt hạ nơi họp
nhau mừng lễ ;
lễ hội và sa-bát tại Xi-on, ĐỨC CHÚA để rơi vào
quên lãng ;
nổi giận bừng bừng, Người loại bỏ nhà vua
cũng như thầy tư tế.

7 Da-in
Chúa chán ghét bàn thờ,
thánh điện của Người, Người cũng ghê tởm.
Tường lũy các dinh thự của Người,
Người trao nộp vào tay địch thủ.
Chúng hò la trong Nhà ĐỨC CHÚA, như trong
buổi hội hè.

8 Khét
ĐỨC CHÚA đã tính chuyện tàn phá tường lũy
của thiếu nữ Xi-on.
Người đã giăng dây đo, quyết thẳng tay tiêu diệt
tới cùng.
Tường trong lũy ngoài, Người gieo tang tóc :
tất cả cùng âm đạm thê lương.

9 Tét
Cổng thành bị sụt sâu dưới đất, Người phá
tung, bẻ gãy then cài.
Vua cùng thủ lãnh đi biệt xứ, giữa chư dân sống
kiếp đoạ đày.
Pháp luật đâu còn nữa ;
ngôn sứ chẳng được thấy thị kiến do ĐỨC
CHÚA ban cho.

10 Giốt
Hàng kỳ mục của thiếu nữ Xi-on
ngồi thình lạng ngay trên thềm đất,
đầu rắc đầy tro bụi, mình mặc áo vải thô.
Các cô trinh nữ Giê-ru-sa-lem gục đầu sát đất.

- 11 Cáp
Suối lệ tuôn trào đến mòn đôi mắt,
ruột gan tôi đòi đoạ, tâm can tôi rối bời ;
vì con gái dân tôi rã rời tan nát,
còn lú sơ sinh và bầy trẻ dại
gục ngã khắp quảng trường.
- 12 La-mét
Lũ trẻ thơ hoài công hỏi mẹ : "Bánh con đâu ?",
rồi ngã gục trên quảng trường thành phố,
tựa như người bị đâm :
chúng trút linh hồn ngay trên tay mẹ.
- 13 Mêm
Hỡi thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, ví người cùng ai,
sánh người với ai ?
Này trinh nữ, cô gái Xi-on, ai cứu được người,
ai ủi an người ?
Tai họa người mắc phải lớn quá rồi,
lớn tựa trùng dương, ai chữa nổi ?
- 14 Nun
Ngôn sứ của người tỏ cho người thấy toàn điều
hư ảo,
toàn chuyện khói mây,
còn lỗi lầm người, chúng không vạch rõ
để đảo ngược vận số của người.
Điều chúng thấy là điều huyền hoặc,
chỉ đưa người vào ảo tưởng mà thôi.
- 15 Xa-méc
Thiếu nữ Giê-ru-sa-lem ơi, kể qua người lại
nhạo báng người,
vỗ tay, huýt sáo, lắc đầu cười : "Phải chăng đây
Đô Thị
từng được gọi là tuyệt thế giai nhân,
là niềm vui cho toàn cõi địa cầu ?"
- 16 Pê
Mọi kẻ thù há miệng hăm người,
huýt sáo, nghiêng răng, bọn chúng nói :
"Phen này ta nuốt sống ăn tươi.

- Ngày ta chờ đợi nay đã đến, ngày đó, ta đã thấy
đây rồi."
- 17 A-in
ĐỨC CHÚA thi hành điều Người đã quyết,
thực hiện lời Người đã phán xưa,
lời Người truyền dạy từ bao thuở,
nên đã diệt trừ, chẳng chút xót thương.
Người làm cho kẻ thù người hả hê sung sướng,
tăng sức mạnh cho kẻ chống đối người.
- 18 Xa-dê
Tự đáy lòng, hãy kêu lên Chúa,
hỡi tường thành của thiếu nữ Xi-on !
Cứ để mặc suối lệ người tuôn chảy, ngày đêm
chẳng khi ngừng.
Chớ khi nào ngơi nghỉ, cũng đừng để dòng lệ
khô đi.
- 19 Cóp
Đứng dậy đi, la lên trong đêm tối,
khi năm canh chỉ mới bắt đầu !
Trước nhan Chúa, hãy trút niềm tâm sự, giơ tay
hướng về Người
mà cầu cho sinh mạng của đoàn con đang lịm
dần vì đói
đầu đường, góc phố, khắp nơi nơi.
- 20 Rét
Lạy ĐỨC CHÚA, xin nhìn xem cho kỹ,
Ngài đối xử thế này với ai đây ?
Làm sao người mẹ đánh ăn thịt
những đứa con mình bồng bế trên tay ?
Làm sao tư tế và ngôn sứ
lại bị giết ngay trong thánh điện Ngài ?
- 21 Sin
Ngoài phố, em bé với cụ già nằm la liệt,
thanh niên và thiếu nữ ngã gục dưới lưới gươm.
Ngày phần nộ, Ngài thẳng tay tàn sát,
Ngài tiêu diệt, chẳng chút xót thương.

22 **Tau**
Bao nỗi kinh hoàng từ bốn phương kéo tới
như người ta trầy hội :
Ngài đã gọi chúng đến bữa vây tôi.
Ngày ĐỨC CHÚA nổi trận lôi đình,
không ai thoát nạn, không người sống sót.
Những đứa con tôi bế bồng nuôi dưỡng,
nay địch quân giết chết cả rồi.

3 1 **A-lép**
Tôi là người đã sống cảnh làm than
dưới làn roi giận dữ của Người.
2 Người dẫn tôi, bắt tôi lần bước,
trong tối tăm, không ánh sáng soi đường.
3 Suốt ngày Người ra tay
hành hạ tôi đủ cách.

4 **Bết**
Da thịt tôi, Người khiến phải hao mòn,
xương cốt tôi, Người làm cho rời rã.
5 Người đập ụ nhằm tấn công tôi,
vùi dập tôi trong cay đắng nhục nhằn.
6 Người nhốt tôi trong ngục tù tăm tối,
như những kẻ đã chết tự ngàn xưa.

7 **Ghi-men**
Người xây tường vây kín lấy tôi, tôi không sao
trốn thoát.
Xiềng xích tôi, Người làm cho thêm nặng.
8 Tôi kêu la cầu cứu, Người cũng bịt miệng tôi,
không để tôi khấn nguyện.
9 Người lấy đá học chặn đường tôi,
xoá lối đi khiến tôi phải lạc hướng.

10 **Đa-lét**
Người là con báo rình rập tôi,
là sư tử chờ mồi trong bóng tối.
11 Người để tôi lạc lối nhằm xé xác phanh thây,
bỏ mặc tôi cô đơn tiều tụy.
12 Người giương nỏ nhắm tôi,
tôi trở thành mục tiêu cho Người bắn.

13 **Hê**
Người rút tên trong ống
bắn vào tạng phủ tôi.

14 Tôi nên trò cười cho thiên hạ,
nên vè vãn suốt ngày họ ghêu gaog.

15 Người ép tôi nuốt cay ngậm đắng,
rượu bỏ hờn bất uống cho say.

16 **Vau**
Răng tôi, Người bắt nhai đá sỏi,
xác tôi, Người vùi dập dưới đồng tro.

17 Hồn tôi hết được bình an thư thái,
tôi đã quên mùi hạnh phúc rồi.

18 Tôi tự nhủ : cuộc sống của mình nay chấm dứt,
hy vọng nơi ĐỨC CHÚA cũng tiêu tan.

19 **Da-in**
Xin nhớ đến nỗi khốn cùng của con,
và cuộc đời con vất vưởng nuốt cay ngậm đắng.

20 Nỗi niềm riêng canh cánh bên lòng,
khiến hồn con tiêu hao mòn mỏi.

21 Đây là điều con suy đi gẫm lại,
nhờ thế mà con vững dạ cậy trông :

22 **Khét**
Lượng tử bi ĐỨC CHÚA đâu đã cạn,
lòng thương xót của Người mãi không vơi.

23 Sáng nào Người cũng ban ân huệ mới.
Lòng trung tín của Người cao cả biết bao !

24 Tôi tự nhủ : "ĐỨC CHÚA là phần sản nghiệp
của tôi,
vì thế nơi Người, tôi trông cậy."

25 **Tét**
ĐỨC CHÚA xử tốt với ai tin cậy Người,
với ai hết lòng tìm kiếm Chúa.

26 Biết thỉnh lặng đợi chờ,
đợi chờ ơn cứu độ của ĐỨC CHÚA, đó là một
điều hay.

27 Cũng là một điều hay cho người nào
phải mang ách từ khi còn trẻ.

28 Giốt
Khi chính Chúa bắt nó phải mang,
nó hãy cứ ngồi im lặng một mình,
29 cứ đặt miệng nó trong bụi đất
- may ra còn chút hy vọng nào chẳng -
30 nó cứ đưa má cho kẻ tát,
chuồn lấy cho mình đầy nỗi nhục nhơ.

31 Cáp
Vi quả thật, Đức Chúa chẳng bỏ rơi mãi mãi :
32 có làm khổ, Người cũng xót thương,
vì Người vốn từ bi cao cả ;
33 có hạ nhục và làm khổ người ta,
Người cũng chẳng vui về gì.

34 La-mét
Chà đập dưới chân hết mọi tù nhân trong xứ sở
;
35 tráo trở để không tôn trọng quyền lợi kẻ khác
trước mặt Đấng Tối Cao ;
36 gây thiệt hại cho người khi kiện tụng :
tất cả những điều này,
lẽ nào Đức Chúa lại không thấy ?

37 Mêm
Ai chỉ nói một lời là có mọi sự ?
Chẳng phải Đức Chúa đã phán truyền hay sao ?
38 Chẳng lẽ mọi điều lành điều dữ
không xuất hiện do miệng Đấng Tối Cao ?
39 Sao con người cứ than thân trách phận
mà không sống cho ra người, tránh xa tội lỗi ?

40 Nun
Mọi nẻo đường của ta, ta hãy xem đi xét lại,
và trở về cùng ĐỨC CHÚA.
41 Hãy giơ tay và hướng lòng lên Đức Chúa,
là Đấng ngự trên trời.
42 Chúng con đắc tội, chúng con phản phúc,
Ngài thì Ngài chẳng dung tha.

43 Xa-méc
Ngài ẩn mình trong cơn thịnh nộ,

đuổi bắt và tiêu diệt chúng con chẳng chút
khoan hồng.
44 Ngài ẩn mình thật kín giữa ngàn mây thăm,
khiến lời kinh không sao vọng tới.
45 Ngài biến chúng con thành rác rưởi,
thành đồ phế thải giữa chur dân.

46 Pê
Hết mọi kẻ thù của chúng tôi
đều há miệng hằm hè khiêu khích.
47 Số phận của chúng tôi là vực thăm và kinh
hoàng,
là đổ nát và tan hoang.
48 Mắt tôi trào suốt lệ
thương con gái dân tôi tàn phế.

49 A-in
Mắt tôi thành suối không ngừng chảy,
cứ chảy mãi không ngừng,
50 cho đến khi, từ trời cao thăm,
ĐỨC CHÚA nhìn xem và trông thấy tỏ tường.
51 Mắt tôi làm cho tôi nhức nhối,
vì cảm thương mọi thiếu nữ Thành Đô.

52 Xa-dê
Những người thù ghét tôi vô cớ
đuổi xua tôi như thể đuổi chim.
53 Chúng chôn sống tôi trong một cái hố,
rồi lấy đá lấp lại.
54 Nước dâng lên ngập đầu,
tôi thốt lên : "Chết mất !"

55 Cốp
Từ hố sâu, thân lay ĐỨC CHÚA,
con kêu khẩn danh Ngài.
56 Ngài đã nghe con cầu nguyện kêu van,
xin đừng giả điếc làm ngơ nữa !
57 Chúa ở bên con ngày con kêu Chúa,
Ngài đã phán : "Đừng sợ hãi chi !"

58 Rét
Ngài biện hộ cho con, lạy Chúa,

và chuộc lấy mạng con.

59 Con bị oan, Ngài đã thấy rõ,
lạy ĐỨC CHÚA, xin minh xử cho con.

60 Ngài đã thấy chúng căm gan giận dữ,
tìm mọi âm mưu chống lại con.

61 Sin
Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài đã nghe những lời lảng
nhục,
và mọi điều chúng mưu tính hại con,
62 với những lời thì thầm bàn tán
suốt ngày chống lại con.

63 Xin Ngài thấy cho : chúng ngồi hay đứng,
con cũng thành vè cho chúng ngheu ngao.

64 Tau
Lạy ĐỨC CHÚA, xin Ngài đáp trả
tùy theo những việc tay chúng làm.

65 Xin cho lòng chúng ra cứng cõi,
giáng trên chúng lời nguyền rủa của Ngài.

66 Trong cơn thịnh nộ, xin xua đuổi và tiêu diệt
chúng,
cho chúng khuất dạng khỏi gầm trời.

4 1 A-lép
Làm sao vàng lại phai nhạt được ?
Vàng tinh khiết nhất cũng biến chất rồi !
Đá thánh nằm vung vãi mọi đầu đường góc phố.

2 Bết
Những người con ưu tú của Xi-on quý giá tựa
vàng ròng,
sao lại bị coi thường như bình đất
do tay người thợ gốm làm ra ?

3 Ghi-men
Ngay cả lũ chó rừng cũng biết chia vú cho con
bú,
thế mà con gái dân tôi lại dữ dằn hung bạo
như đà điểu chốn hoang địa khô cằn.

4 Đa-lét

Bé thơ mắng sữa, vì quá khát, nên lưỡi dính với
hàm ;
còn đám trẻ nhỏ đòi ăn bánh, nhưng nào có ai
cho !

5 Hê
Những người từng thưởng thức cao lương mỹ
vị
nay gục chết ngoài đường,
những kẻ được dưỡng nuôi trong nhung lụa
nay phải bốc phân dơ.

6 Vau
Thiếu nữ dân tôi gian ác tày trời
vượt xa cả Xơ-đôm tội lỗi ;
thành đó bị đổ nhào trong nháy mắt,
chẳng cần ai phải nhúng tay vào.

7 Da-in
Đám thanh niên mới ngày nao rạng ngời hơn
tuyệt,
trắng hơn cả sữa tươi,
thân mình đẹp hơn san hô thắm đỏ,
da dẻ mịn màng tựa ngọc xanh.

8 Khét
Nay mặt chúng đen như mồ hóng,
ngoài đường phố không thể nhận ra,
chỉ còn da bọc xương, khô đét như khúc gỗ.

9 Tét
Chết vì gươm đâm còn may mắn hơn chết vì đói
lả,
bởi vì người chết đói
chẳng được ăn hoa quả ruộng đồng.

10 Giốt
Những bà mẹ vốn dịu hiền âu yếm
lại đang tay nấu thịt con mình,
biến chúng thành của ăn
ngày con gái dân tôi lâm cơn cùng khổ.

11 Cáp
ĐỨC CHÚA đã dùng dùng nỗi giận
trút hết cơn thịnh nộ xuống Xi-on,
khiến bùng lên ngọn lửa thiêu huỷ cả móng nền.

12 La-mét
Vua chúa trần gian cùng dân cư thế giới
không làm sao tin nổi
rằng kẻ thù cùng với quân áp bức
lại qua được cửa thành Giê-ru-sa-lem.

13 Mêm
Âu cũng chỉ vì ngôn sứ tội lỗi,
vì tư tế đồi bại quá đi thôi :
ngay ở giữa thành, họ ra tay đổ máu người
công chính.

14 Nun
Họ như người mù lang thang ngoài đường phố,
mình mảy đầy máu me ;
ngay cả áo xống họ, chẳng ai dám đụng tới !

15 Xa-méc
Người ta kêu : "Đồ dơ bẩn đó ! Tránh đi thôi !
Tránh đi ! Tránh đi ! Đừng đụng tới chúng !"
Chúng có trốn, có trôi dạt đến đâu,
dân ngoại cũng sẽ nói : "Chúng không ở đây
được."

16 Pê
Thánh nhan ĐỨC CHÚA phân tán chúng,
chẳng nhìn đến chúng nữa.
Tư tế không dám ngẩng mặt lên,
kỳ mục chẳng được ai đoái đến.

17 A-in
Phần chúng tôi vẫn mỗi mắt mong chờ,
chờ mong cứu giúp cũng luống công.
Từ vọng canh, chúng tôi ngóng đợi,
đợi một dân chẳng cứu nổi ai.

18 Xa-dê

Bước chân chúng tôi, quân thù dò xét,
không cho bén mảng tới quảng trường.
Tận số rồi, đời chúng tôi đã hết,
quả chúng tôi đã đến ngày tàn !

19 Cốp
Những người săn đuổi chúng tôi lạnh lẽo quá,
hơn cả đại bàng giữa trời xanh.
Chúng rượt đuổi chúng tôi trên đồi núi,
nơi hoang địa gài bẫy bắt chúng tôi.

20 Rét
Đáng được ĐỨC CHÚA xúc dầu,
và từng là lẽ sống của chúng tôi,
đáng ngày xưa chúng tôi đã nói "
giữa chư dân, ta núp bóng người",
thì nay sa hố quân thù đào sẵn.

21 Sin
Hãy vui lên, hãy nhảy mừng, hỡi thiếu nữ Ê-
đôm
đang cư ngụ trong miền đất Út :
chén lồi đình rồi cũng đến lượt người phải uống,
say ngất say ngư, người sẽ tự lật trần.

22 Tau
Hỡi thiếu nữ Xi-on, tội vạ người đã được tẩy
xoá,
người chẳng còn phải đi lưu đày nữa.
Còn người, hỡi thiếu nữ Ê-đôm,
sự gian ác của người, Người sẽ trừng trị,
tội lỗi của người, Người sẽ lật trần.

5 1 Lạy ĐỨC CHÚA, xin Ngài nhớ cho :
chúng con khổ cực biết chừng nào.
Xin đưa mắt nhìn xem
nỗi nhục nhằn chúng con phải chịu.

2 Sản nghiệp chúng con đã về tay ngoại kiều,
nhà cửa chúng con lại thuộc về kẻ khác.

3 Chúng con mồ côi cha
mẹ chúng con goá bụa.

4 Đến như nước uống còn phải trả tiền,

củi để đun cũng phải mua mới có.

5 Chúng con bị săn đuổi, cổ đeo gông nặng nề,
xác thân rời rã mà chẳng được nghỉ ngơi.

6 Chúng con ngửa tay xin Ai-cập,
chờ Át-sua cho miếng bánh độ thân.

7 Cha ông chúng con phạm tội, nhưng đã khuất,
chúng con nay gánh chịu vạ các ngài gây nên.

8 Đám tôi đòi thống trị chúng con,
chẳng ai cứu chúng con khỏi tay chúng.

9 Chúng con đánh liều vào hoang địa,
bất chấp lưới gươm, kiếm bánh về.

10 Da thịt nóng ran như lò lửa,
bụng dạ cồn cào vì cơn đói.

11 Tại Xi-on, chúng hãm hiếp đàn bà,
trong các thành Giu-đa, chúng làm nhục trinh

nữ.

12 Chúng tra tay treo cổ các thủ lĩnh chúng con,
hàng kỳ mục, chúng chẳng thêm kiêng nể.

13 Đám thanh niên phải khiêng cối đá,
còn thiếu niên lão đảo dưới khối gỗ nặng nề.

14 Cổng thành vắng bóng hàng kỳ mục,
thanh niên hết đàn ca xướng hát.

15 Tim chúng con hết rạo rức niềm vui,
tang tóc sầu thương thay thế cho vũ điệu.

16 Triều thiên đội đầu nay đã rớt,
khốn thân chúng con : chúng con đã lỗi phạm

đến Ngài.

17 Hỏi vì đâu mà lòng chúng con sầu muộn,
vì đâu mắt chúng con mù tối ?

18 Âu cũng vì núi Xi-on vắng lặng điêu tàn,
trở thành nơi cho sói rừng lảng vảng.

19 Còn Ngài, lạy ĐỨC CHÚA, Ngài muôn đời tồn
tại,

vương quyền Ngài bền vững thiên thu.

20 Sao Ngài đành quên chúng con mãi mãi,
đành bỏ mặc chúng con suốt chuỗi ngày dài ?

21 Xin đưa chúng con về với Ngài, lạy ĐỨC CHÚA,
để chúng con trở về.

Xin đổi mới cuộc đời chúng con
cho được như thời xa xưa ấy.

22 Hay Ngài đã thực sự ruồng rẫy chúng con,
đã giận chúng con hết mức rồi ?